
Vaccinen giver god beskyttelse efter 5-6 dage, men kun over for den meningokoktype, man er vaccineret imod. Beskyttelsen svinder efter et par år.

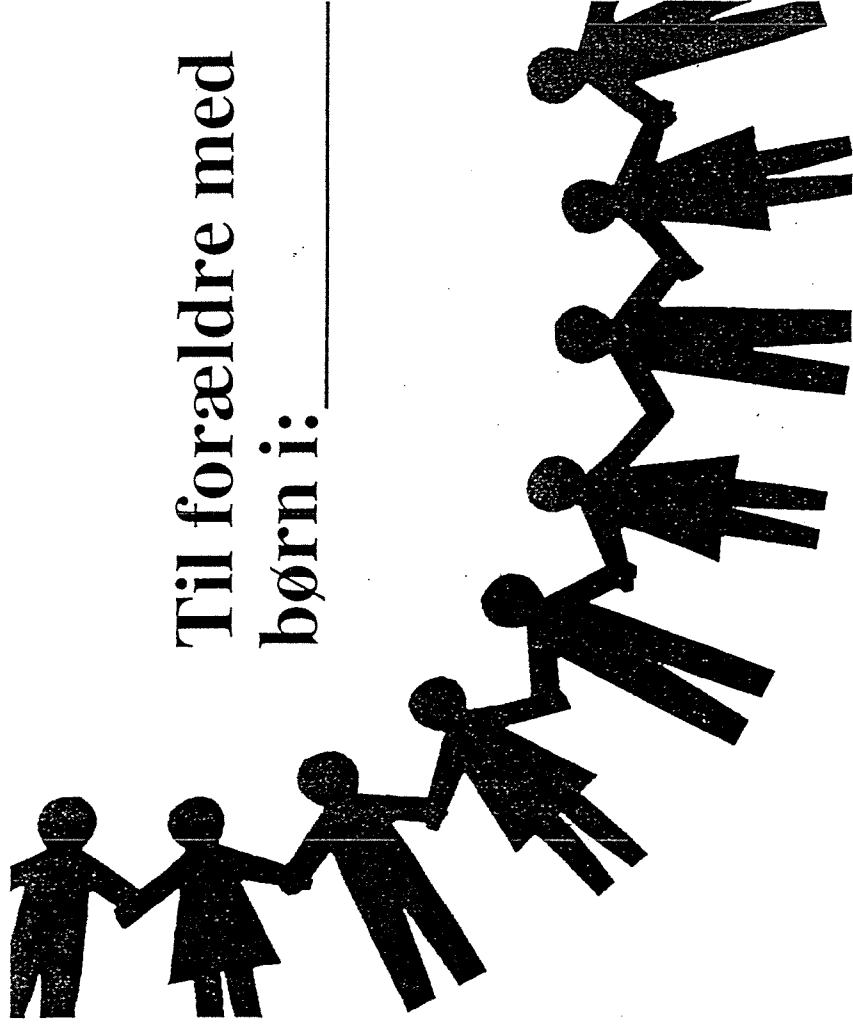
Vigtigt

Den vigtigste forholdsregel er opmærksomhed over for sygdomstegn og kontakt til læge ved mindste mistanke om meningokoksygdom. Lægen bør oplyses om, at der har været meningokoksygdom i omgivelserne.

Hvis lægen ikke kan kontaktes umiddelbart, kan man enten tilkalde ambulance eller selv bringe barnet til sygehuset.

Yderligere oplysninger kan fås hos Deres egen læge eller hos embedslægen: Tlf: 553561
ved gennemvalg: Tlf: 345191

Til forældre med børn i:

Der har været et tilfælde af meningokoksygdom her på stedet.

Sygdommen skyldes bakterier, som kaldes meningokokker.

Sygdommen viser sig som meningitis (hjerneindebetændelse) og/eller blodforgiftning.

Meningokoksygdom er sjælden. Sygdommen er kun lidt smitsom, så der opstår sjældent flere end ét tilfælde.

Men sygdommen er farlig, og man må derfor være på vagt over for den. Ved tidlig behandling vil de fleste blive fuldstændig helbredt.

Læs her i pjecen, hvordan sygdommen viser sig, og hvordan man forebygger og behandler den.

EMBEDSLÆGEINSTITUTIONEN (1996)

Meningokoksygdom

Meningokokker kan forårsage både meningitis (hjernehindetændelse) og blodforgiftning, ofte samtidigt.

Symptomer

Sygdommen kan i begyndelsen ligne influenza. Inden for 1-2 døgn (sygdomstegn) stiger temperaturen til 38°-40° eller mere. Feberen kan indtræde pludseligt og være ledsaget af kulderystelser eller kramper. Der er ofte stærk hovedpine, opkastninger og ulyst til at spise og drikke. Den syge bliver døsig eller urolig, forpint og irriteret, måske uklart.

Meningokoksygdom kan også medføre blødninger i huden, der viser sig som røde eller blålige punkter eller mærker. I nogle tilfælde er der spændinger i nakke og ryg, så foroverbøjning af hovedet er smertefuld og vanskelig.

Hos spædbørn kan symptomerne dog være noget anderledes. Børnene kan være mindre aktive, ikke ville spise eller drikke, græde ved mindste berøring, blive tiltagende sløve og kaste op.

Meningokoksygdom kan udvikle sig i løbet af få timer. Det er derfor vigtigt at reagere, hvis den syges tilstand forværres.

Behandling

Meningokoksygdom behandles under indlæggelse på sygehus. Sygdommen kan næsten altid helbredes, hvis behandlingen indledes tidligt i forløbet.

Forekomst

I Grønland konstateres hvert år mellem 5 og 10 tilfælde af meningokoksygdom. Sygdommen er hyppigst hos børn og unge, men forekommer i alle aldre. Meningokoksygdom ses ofte som enkelttilfælde. Af og til ses dog flere tilfælde i samme husstand eller inden for samme område på omtrent samme tid.

Smitteforhold Meningokokkerne spredes fra person til person med smådråber der opstår ved hoste og nysen. Den syge er næsten altid smittet af en tilfældig, rask smittebærer, og ikke af en patient med meningokoksygdom.

I patientens omgivelser kan der være et øget risiko for sygdomsudvikling i en periode, mest udtalt i begyndelsen. Det drejer sig særligt om husstanden, men i nogle tilfælde også om institution, skoleklasse eller lignende.

Uden for kroppen dør bakterierne hurtigt. Sygdommen overføres ikke via madvarer. Der er ikke grund til særlig rengøring af legetøj eller lokaler.

Forebyggelse Det er meget vigtigt, at man er opmærksom på sygdomstegn og kontakter læge ved mindste mistanke om meningokoksygdom.

Når der har været et tilfælde af meningokoksygdom, tilbydes forebyggende behandling med antibiotika til de nærmeste kontakter, oftest husstanden. Dette sker efter aftale mellem den behandlende læge og embedslægen. I de fleste tilfælde gives behandlingen som én tablet.

Selv om forebyggende behandling er effektiv, giver den ikke fuldstændig beskyttelse mod sygdomsudvikling, idet der kan ske smitte på ny. Derfor skal man stadig være opmærksom på sygdomstegn.

Vaccination

De fleste tilfælde af meningokoksygdom skyldes en bakterietype, man ikke kan vaccinere imod. Men i nogle tilfælde er der mulighed for vaccination. Embedslægen tager stilling til, hvem der skal tilbydes vaccination. Det er oftest de personer, der har fået forebyggende behandling med antibiotika.